

Можда у свету негде, непозната,

Изван живота има област нека,

круг, у коме траје оно што је било

С прошлошћу нашом која нас чека.

Ствари које су прошле, где су оне?

Ако су живе, ако их још има.

Видећемо их кад прођемо и ми,

Пише: Миланко Шеклер
понедељак, 16 март 2015 11:37

Када будемо једном дошли к њима.

(Исечак из песме "Ствари које су прошле")

Милета Јакшић (1869-1935)

Хватам себе у бесмисленој намери и жељи, да одговорим на писање премијера у дневним новинама *Блиц*, објављеноу ауторизованом чланку под насловом "Мој одговор њима", од пре неколико дана.

Коначно сам одустао. Превише труда и муке је било потребно да се, аргументовано и културно, са референцама, свака реченица у том тексту оповргне до те мере да би то деловало и као исмевање, а што нити желим, нити хоћу, ни због себе, а не њега.

Док сам се спремао за тај чин писања, спознах још нешто просто и јасно, што хоћу да поделим овде са вама: да бисте уопште разговарали, дописивали се, дискутовали, за све то вам је потребно двоје људи који то обострано желе и који при томе имају исту потребу, а то је да у тој размени информација нешто науче од оног другог, али и самог себе, и да на тај начин заједничким трудом, дођу до истине, или макар да јој се што више приближе!

Пише: Миланко Шеклер
понедељак, 16 март 2015 11:37

У овом случају тај основни услов није испуњен, јер једна страна мисли да све зна, односно, једна страна је склона идолопоклонству, и верује у свог Новог Бога, у своју нову идеологију, у нови идеални друштвени систем, у нову идеалну економију, у нове идеалне људе! Ту за нас, типичне становнике Србије, баш и нема много места, јер једна страна верује у сурови материјализам, у либералну демократију, у слободно тржиште, у протестанте као идеалне људе. А ја, да се зна, нисам та страна: јер ја не верујем и не правим себи ни од чега идола. Ја сам више склон реалном и рационалном преиспитивању свега и свачега, склон сам ставу, да не постоје идеална решења, већ само она прагматична и у складу са постојећим стањем и друштвом, у датом историјском тренутку.

И на крају промишљања, коначно ми у трену би све јасно!

Он није ни писао нама, он је писао њима, својима, најрођенијима!

Не знам само зашто је то морало бити тако јавно, када за то постоји страначка структура, и одговарајућа координациона тела владајуће коалиције!

Његов одговор њему самом - Мој потпуно промашен и неуспео покушај одговора на чланак премије

Пише: Миланко Шеклер
понедељак, 16 март 2015 11:37

Његов одговор њему самом - Мој потпуно промашен и неуспео покушај одговора на чланак премије

Пише: Миланко Шеклер
понедељак, 16 март 2015 11:37

Његов одговор њему самом - Мој потпуно промашен и неуспео покушај одговора на чланак премије

Пише: Миланко Шеклер
понедељак, 16 март 2015 11:37

